

Н. В. Філик,
кандидат юридичних наук, доцент

Г. М. Грабовська,
кандидат юридичних наук, доцент

ЗАКОНОДАВЧІ ЗМІНИ У ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ ПРАВ НА СЛУЖБОВІ ТВОРИ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ

Національний авіаційний університет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Київ, Україна
E-mails: filyk.n@ukr.net, gannagrabovska74@gmail.com

Мета: у статті автори досліджують зміни правового регулювання прав на службові твори. **Методи дослідження:** визначається перелік нормативних актів у даній сфері. **Результати:** автори акцентують увагу на розбіжностях у регулюванні прав на службові твори та пропонують свої рекомендації по їх усуненню. **Автори погоджуються із думкою науковців про потребу внесення змін до трудового законодавства з метою належного регулювання прав на службові твори.** **Обговорення:** окремо акцентується увага на порядку оформлення трудових відносин із працівником, який виступатиме автором службових творів.

Ключові слова: інтелектуальна власність, об'єкти інтелектуальної власності, трудові відносини, автор, службовий твір.

Постановка проблеми та її актуальність. Одним із найважливіших напрямків стратегії інтеграції України до Європейського Союзу та світового співтовариства в цілому є вдосконалення національної системи захисту прав інтелектуальної власності взагалі та авторських прав, зокрема. В умовах зростання ролі творчої діяльності та об'єкти інтелектуальної власності важливе значення має їх належне правове регулювання та захист прав творців на результати своєї творчої діяльності.

Аналіз досліджень і публікацій. Аналіз останніх публікацій свідчить, що проблематика авторського права на службовий твір залишається поза увагою науковців. Питання правового регулювання прав на службовий твір досліджували І. Абдуліна, Л. Амелічева, О. Зайковська, В. Коноваленко, Т. Панфілова та інші. Однак ці роботи не дають цілісного уявлення про зміни у правовому регулюванні службових творів, крім того, більшість науковців не торкалися цих змін.

Мета статті. Дослідження змін правового регулювання прав на службові твори.

Виклад основного матеріалу. Важливо зазначити, що більш ніж 80% об'єктів інтелектуальної власності створюються працівниками підприємств, установ, організацій при виконанні ними службових обов'язків (саме такі об'єкти інтелектуальної власності і називаються службовими), тому в юридичному середовищі ідуть активні обговорення змін до законодавства про авторське право та суміжні права [4].

За загальним правилом наукова думка виділяє дві базові концепції, стосовно яких здійснюється віднесення прав на службовий твір. Згідно із першою, яка характерна в більшості для країн, що підтримують традиції континентального права, первісне володіння авторськими правами належить автору, а саме йому належать особисті немайнові права, проте всі майнові права належать роботодавцю.

У відповідності до другої концепції, яка характерна для країн англосаксонського права «in

the copyright law of the United States, a work made for hire (work for hire or WFH) is a work subject to copyright that is created by an employee as part of his job, or some limited types of works for which all parties agree in writing to the WFH designation. Work for hire is a statutorily defined term (17 U.S.C. § 101), so a work for hire is not created merely because parties to an agreement state that the work is a work for hire. It is an exception to the general rule that the person who actually creates a work is the legally recognized author of that work. According to copyright law in the United States and certain other copyright jurisdictions, if a work is "made for hire", the employer - not the employee - is considered the legal author. In some countries, this is known as corporate authorship. The entity serving as an employer may be a corporation or other legal entity, an organization, or an individual [5].

Складність дослідження правової природи інтелектуального продукту, а саме літературних творів полягає в тому, що інтелектуальна праця регулюється з точки зору трудового права та права інтелектуальної власності, а тому розгляд інтелектуальної діяльності потрібно здійснювати у співвідношенні цих двох галузей права. Службовим твором у відповідності до чинного законодавства визнається твір, створений автором у порядку виконання службових обов'язків відповідно до службового завдання чи трудового договору (контракту) між ним і роботодавцем [1]. За загальним правилом порядок здійснення майнових прав на такий об'єкт може бути врегульований трудовим договором (контрактом) або цивільно-правовим договором.

Спеціальним правовим актом, що регулює права на службові твори є Закон України «Про авторське право і суміжні права. Так, в статті 16 сказано, що авторське особисте немайнове право на службовий твір належить його автору. П. 2. Виключне майнове право на службовий твір належить роботодавцю, якщо інше не передбачено трудовим договором (контрактом) та (або) цивільно-правовим договором між автором і роботодавцем [1].

Відповідно до норм цивільного законодавства майнові права інтелектуальної власності на об'єкт, створений у зв'язку з виконанням трудо-

вого договору, належать працівнику, що його створив, і юридичній або фізичній особі, де або в якого працює працівник, спільно, якщо інше не встановлено договором (ст. 429 Цивільного Кодексу) [2].

Паралельно слід відмітити, що процес створення службових творів регулюється трудовим законодавством, а саме трудовим договором. Так, нині діючий Кодекс законів про працю України визначає трудовий договір як підставу виникнення трудових відносин. Його укладення є способом реалізації права на працю (ч. 2 ст. 2 КЗпП України), він є угодою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цим договором (ч. 1 ст. 21 КЗпП України), відповідно закріплення в трудовому договорі положення щодо службових творів, а саме обов'язку працівника щодо створення службових творів та співвідношення прав на службові твори між працівником і роботодавцем з однієї сторони дасть можливість в подальшому роботодавцю уникнути ряд проблем, щодо прав на такі об'єкти, а працівнику претендувати на чітку і прозору винагороду за створення подібних об'єктів.

Важливим також є те, що стосовно службових об'єктів права інтелектуальної власності у центрі уваги знаходиться саме процес їх створення, а не результат, що характерно для трудових відносин. У даному разі основним є закріплення за працівником обов'язку зі створення об'єктів права інтелектуальної власності, процес виконання ним цих обов'язків, який незалежно від результату підлягає оплаті. Тому, ми приєднуємось до позиції О.П. Зайковської та Л.П. Амелічевої, які пропонують, що КЗпП України необхідно доповнити новою главою «Службові об'єкти інтелектуальної власності» [4]. Таку ж главу слід передбачити і у проекті Трудового кодексу України.

Для усунення колізій в чинному законодавстві варто звернути увагу на норми Постанови Пленуму ВСУ «Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського права і суміжних прав». Так, наприклад, якщо твір створено у порядку виконання працівником трудового договору (контракту) і в межах строку його дії, тобто при виконанні службових

обов'язків і за службовим завданням роботодавця, то особисті немайнові права автора твору належать працівникові; вони є невідчужуваними. Майнові права на об'єкт авторського права і (або) суміжних прав, створений у зв'язку з виконанням трудового договору, належать працівникові, який створив цей об'єкт, та юридичній або фізичній особі, де або в якій він працює, спільно, якщо інше не встановлено договором (частина друга статті 429 ЦК) (435-15).

Якщо в трудовому або цивільно-правовому договорі між працівником і роботодавцем (юридичною або фізичною особою, де або в якій він працює) не передбачений інший порядок здійснення майнових прав на створений вказаний об'єкт, то вони мають спільні права як на отримання свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір, так і на використання такого об'єкта. Порядок здійснення майнових прав на такий об'єкт може бути врегульований цивільно-правовим договором [6].

Бачимо правову колізію в законодавстві, яку необхідно усунути із врахуванням норм європейського законодавства у зазначеній сфері, в тому числі і в контексті взятих на себе зобов'язань по Угоді про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності та Угоді про асоціацію між Україною та Європейським Союзом [7], де в ст. 158 сказано, що сторони забезпечують належне та ефективне виконання зобов'язань за міжнародними договорами у сфері інтелектуальної власності, учасниками яких вони, а в ст. 181 Угоди зафіксовано, що суб'єкт авторського права на комп'ютерні програми є фізична особа або група фізичних осіб, які створили програму, чи, якщо допускається законодавством Сторін, юридична особа, визначена як правовласник згідно із цим законодавством [3]. Якщо комп'ютерна програма створюється найманим працівником на виконання своїх трудових обов'язків або відповідно до вказівок роботодавця, то роботодавцю належать усі виключні майнові права на створену таким чином комп'ютерну програму, якщо інше не передбачено контрактом [7]. Отже як бачимо лише чітке формулювання статусу службових творів у законодавстві України унеможливить двояке

трактування норм і відповідатиме євроінтеграційним зобов'язанням.

Паралельно потребують окремого регулювання службові твори, які створені за замовленням органів державної влади, а тому є доцільними ті зміни, які передбачені у Проекті Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань авторського права і суміжних прав» № 7539 від 01.02.2018 р., які розроблені і подані до Верховної Ради України, а саме до статті 16: «п. 4. Майнові права на службовий твір, створений автором у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) з органом державної влади, належать органу державної влади. 5. Майнові права на комп'ютерну програму, базу даних, створені у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту), належать роботодавцю, якщо інше не встановлено трудовим договором (контрактом)» [8].

Окремо слід зауважити, що роботодавець може укласти із працівником авторський договір на створення твору або на розпорядження майновими правами щодо вже існуючого об'єкту. За загальним правилом, авторський договір потрібно укладати у випадку, якщо створення службових творів або взагалі не передбачено трудовим договором, або в ньому не врегульоване питання про майнові права на твір, тобто мова йде про окремі випадки стосовно службових творів.

Варто зазначити, що подібні зміни правового регулювання прав на службові твори на користь роботодавців викликають ряд заперечень серед фахівців. Так, наприклад В. Коноваленко стверджує, «...що проблем можна избежать, если имущественные права на такие служебные произведения и произведения, созданные на заказ, будут принадлежать автору. А органу государственной власти будет предоставляться безвозмездная неисключительная лицензия на использование компьютерных программ и баз данных на весь срок охраны авторским правом [9].

Інші автори стверджують, що використання у національному законодавстві норм щодо авторського права на службові твори у чинній редакції несе потенційну загрозу національним інтересам стосовно комерційної реалізації ав-

торського права, насамперед у разі набуття Україною членства у СОТ. Тому вбачається необхідним вилучити з національного законодавства статті про службові твори, або внести зміни до формулювань, зокрема щодо використання та поширення цих творів юридичною особою (підприємством, установою або організацією тощо), де створено твір, на безоплатній основі, проте з визнанням майнових прав автора твору [10].

Визнаючи окремі положення авторів вартими є дискусії, проте зміни до законодавства запропоновані відповідають європейській практиці та є встановленими на міжнародному рівні, і Україна, взявши на себе відповідні зобов'язання, повинна їх виконувати. Аналізовані зміни до законодавства про авторське право та суміжні права дають відповіді лише на питання щодо комп'ютерних програм і бази даних, а також службових творів, створених автором у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) з органом державної влади, однак, в цілому, відповіді на питання щодо розбіжностей норм Цивільного Кодексу та Закону України «Про авторське право та суміжні права» на службові твори законопроектом не усуваються.

Тому вважаємо за необхідне з метою належного і однозначного регулювання прав на службові твори в трудовому договорі передбачити чітко положення щодо обов'язку автора створювати відповідний службовий твір (чітко визначені форма твору, обсяг, інші спеціальні вимоги, в тому числі детально щодо оплати праці за створення таких об'єктів). Дуже складно однозначно передбачити умовами договору перелік можливих об'єктів, які будуть створені співробітником у рамках виконання службових обов'язків, тому на практиці в договорі вказується, що розподілу підлягають майнові права на всі об'єкти, створені співробітником у рамках своїх службових обов'язків. Крім того, такий обов'язок щодо конкретного кола об'єктів та прав та обов'язків працівника повинен бути прямо зазначений у положеннях або посадових інструкціях, що діють у відповідній установі чи організації, а працівник повинен бути з ними ознайомлений.

Окремо повинно бути врегульовано право творця на винагороду, не враховуючи належної оплати праці за створення таких об'єктів. Так, на думку О.П. Зайковської та Л.П. Амелічевої, «...винагорода за створення працівником службових об'єктів інтелектуальної власності існує у законодавстві багатьох країн. Особливо цікавим є досвід Польщі. За законодавством цієї держави автори службових об'єктів інтелектуальної власності мають право на винагороду пропорційно прибутку, одержаному підприємством від цього об'єкту. Крім того, в ситуації, коли встановлена винагорода виявляється низькою порівняно з одержуваним прибутком, автор може вимагати її підвищення. Такі норми щодо матеріальної винагороди за створення об'єктів інтелектуальної власності слід запровадити і в Україні, удосконалюючи відповідне законодавство, в тому числі й КЗпП України. Другою важливою гарантією буде встановлення обов'язку роботодавця в окремій нормі КЗпП України сприяти творчій діяльності працівника. Дане сприяння може проявлятися у наданні вільного доступу до обладнання, інформаційному забезпеченні, забезпеченні матеріалами, фінансуванні...» [4].

Висновки. При запровадженні подібних змін виникатиме ряд колізій при застосуванні норм як міжнародного права, так і національного законодавства. Відповідно, для вирішення колізій, які виникатимуть при застосуванні норм міжнародно-правових актів і національного законодавства, буде потрібно враховувати кожен конкретну ситуацію і формувати відповідну судову практику, а створення спеціалізованого ІР-суду, який сьогодні активно формується, дасть можливість вдосконалити правове регулювання інтелектуальної власності. На думку вітчизняних фахівців з питань інтелектуальної власності, утворення окремого вищезгаданого суду сприятиме вирішенню проблеми розмежування юрисдикції судів у розгляді справ з питань інтелектуальної власності й, відповідно, забезпечить застосування однакової і правильної судової практики вирішення відповідних спорів. Також створення цього суду матиме на меті побудову ефективної системи захисту прав інтелектуальної власності з урахуванням міжнародних стан-

дартів й, крім того, покращить інвестиційну привабливість нашої держави [11].

Необхідно зазначити, що для подолання колізій і прогалин в законодавстві про інтелектуальну власність, на думку багатьох вчених, необхідно провести кодифікацію у сфері інтелектуальної власності. Ще в 2004 році поданий проект Кодексу України про інтелектуальну власність до Верховної Ради України, але, на жаль, був відхилений [12, с. 61]. Ідея про прийняття єдиного кодифікованого акту для регулювання відносин інтелектуальної власності заслуговує на увагу і її варто підтримати, алже це допоможе забезпечити краще правове регулювання у даній сфері, особливо в умовах запровадження окремої судової юрисдикції з питань інтелектуальної власності.

Література

1. *Про авторське право і суміжні права*: Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-ХІІ // Відомості Верховної Ради [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.

2. *Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV* // Відомості Верховної Ради [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

3. *Томаров І.* Належати чи набувати – copyright question / І. Томаров [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.legalshift.com.ua/?p=608>.

4. *Зайковська О. П.* Щодо правового режиму службових об'єктів інтелектуальної власності, створених працівниками при виконанні ними трудових обов'язків / О. П. Зайковська, Л. П. Амелічева [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/viewFile/792/810>.

5. *Вікіпедія* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Work_for_hire

6. *Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського права і суміжних прав.* Постанова Верховного Суду від 4 червня 2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-10>.

7. *Угода* про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/984_011/page.

8. *Проект Закону* про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань авторського права і суміжних прав [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63399

9. *Коноваленко В.* Проект закона № 7539: минное поле авторского права и смежных прав / В. Коноваленко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/rus/columns/2018/03/12/7174257/>

10. *Панфілова Т. О.* Охорона прав інтелектуальної власності та норми і правила Світової Організації Торгівлі / Т. О. Панфілова, В. К. Хаустов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_02_3_39_uk.pdf

11. *Вищий суд* з питань інтелектуальної власності в Україні: загальна концепція та проблемні аспекти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ukrainepravo.com/scientific-thought/legal_analyst/vyym-ftse-i-tykhare-krkhyeoyenkhtsaersl-voafsrskhk-v-tsnuarlk-iaobaoera-nrsrhchyetshchky-a-kha-tusboye/.

12. *Абдуліна І.* Кодекс про інтелектуальну власність зачекає? / І. Абдуліна // Інтелектуальна власність. – 2005. – № 2. – С. 61-65.

References

1. *Pro avtors'ke pravo i sumizhni prava: Zakon Ukrainy vid 23 grudnja 1993 r. № 3792-XII* // Vidomosti Verhovnoi' Rady [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.

2. *Cyvil'nyj kodeks Ukrainy vid 16 sichnja 2003 r. № 435-IV* // Vidomosti Verhovnoi' Rady [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

3. *Tomarov I.* Nalezhaty chy nabuvaty – copyright question / I. Tomarov [Elektronnyj resurs]. –

Rezhym dostupu: <http://www.legalshift.com.ua/?p=608>.

4. *Zajkovs'ka O. P.* Shhodo pravovogo rezhymu sluzhbovyh ob'ektiv intelektual'noi vlasnosti, stvorenih pracivnykamy pry vykonanni nymy trudovyh obov'язkiv / O. P. Zajkovs'ka, L. P. Amelicheva [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/viewFile/792/810>.

5. *Vikipedija* [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: https://en.wikipedia.org/wiki/Work_for_hire

6. *Pro zastosuvannja sudamy norm zakonodavstva u spravah pro zahyst avtors'kogo prava i sumizhnyh prav.* Postanova Verhovnogo Sudu vid 4 chervnja 2010 r. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-10>.

7. *Ugoda pro asociaciju mizh Ukrai'noju, z odniji' storony, ta Jevropejs'kym Sojuzom, Jevropejs'kym spivtovarystvom z atomnoi' energii' i i'hnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi' storony* [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/984_011/page.

8. *Proekt Zakonu pro vnesennja zmin do dejak-yh zakonodavchyh aktiv Ukrai'ny shhodo vregulju-*

vannja pytan' avtors'kogo prava i sumizhnyh prav [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63399

9. *Konovalenko V.* Proekt zakona № 7539: mynnoe pole avtorskogo prava y smezhnyh prav / V. Konovalenko [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <https://www.pravda.com.ua/rus/columns/2018/03/12/7174257/>

10. *Panfilova T. O.* Ohorona prav intelektual'noi vlasnosti ta normy i pravyla Svitovoi' Organizacii' Torgivli / T. O. Panfilova, V. K. Haustov [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://eip.org.ua/docs/EP_02_3_39_uk.pdf

11. *Vyshhyj sud z pytan' intelektual'noi vlasnosti v Ukrai'ni: zagal'na koncepcija ta problemni aspekty* [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://ukrainepravo.com/scientific-thought/legal_analyst/vyym-ftse-i-tykhare-krkhyeoyenkhtsaersl-voafsrskhk-v-tsnuarlk-iagaoera-nrsrshchyetshchkyakha-tusboye/.

12. *Abdulina I.* Kodeks pro intelektual'nu vlasnist' zachekaje? / I. Abdulina // Intelektual'na vlasnist'. – 2005. – № 2. – S. 61-65.

**ЗАКОНОДАТЕЛЬНЫЕ ИЗМЕНЕНИЯ В ПРАВОВОМ РЕГУЛИРОВАНИИ ПРАВ
НА СЛУЖЕБНЫЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ В СООТВЕТСТВИИ
С МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВЫХ НОРМ**

Национальный авиационный университет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Киев, Украина
E-mails: filyk.n@ukr.net, gannagrabovska74@gmail.com

***Цель:** в статье авторы исследуют изменения правового регулирования прав на служебные произведения. **Методы исследования:** определяется перечень нормативных актов в данной сфере. **Результаты:** авторы акцентируют внимание на различиях в регулировании прав на служебные произведения и предлагают свои рекомендации по их устранению. Авторы сходятся во мнении ученых о необходимости внесения изменений в трудовое законодательство с целью надлежащего регулирования прав на служебные произведения. **Обсуждение:** отдельно акцентуется внимание на порядке оформления трудовых отношений с работником, который будет выступать автором служебных произведений.*

***Ключевые слова:** интеллектуальная собственность, объекты интеллектуальной собственности, трудовые отношения, автор, служебное произведение.*

N. Filyk, A. Grabovska

**LEGISLATIVE CHANGES IN LEGAL REGULATION OF RIGHTS IN OFFICIAL WORKS IN
ACCORDANCE WITH INTERNATIONAL LEGAL NORMS**

National Aviation University
Kosmonavta Komarova Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mails: filyk.n@ukr.net, gannagrabovska74@gmail.com

***Purpose:** in the article the authors research changes in the legal regulation of rights in official works. **Methods:** classification of international instruments in the field of space law. **Discussion:** the authors emphasize the differences in regulation of the rights in official works and offer their recommendations for their removal. The authors agree with the scientists about the need for making amendments to labour legislation in order to properly regulate the rights in official works. Separately, attention is paid to the order of registration of labour relations with the employee as the author of official works.*

***Keywords:** intellectual property, intellectual property objects, labour relations, author, official work.*